HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מטהר שבטים. מיתסק: **לסף מטהר ממורים.** המטמעים בישראל ממזר ממונס והוא גורס להם שיטהרו שלעתיד לבא אין הקב"ה מבדילם מאחר שנדבקו בהם משפחות ישראל הרבה: **שנאמר ויצב מלרף ומטהר כסף.** לותם שנטמעו ממזרת עשרה וסיפיה לקרא דכתיב [ה] שיתגיירו קשיים הם וה"ל לאכשרה גר פירש לפי שהגרין בקיאין במילות [ו] ומדקדקין בהם קשיים הם ליעקב ולישראל כספחת למתון כן הקב"ה מזכיר עוונותיהם של ישראל כשהן עושין לפנינו וכ"ג מלינו גבי הלרפית (מ"ל י"ז) שאמרה מה לי ולך חיש האלהים (כי) נשת אלי להזכיר [את] עוני שמתוך שהוא לדיק גמור היה גרלה לה שמזכיר הסם עונה [ו] וי"ו פירש לדפיקך קשיש שנטמעו בישראל ואין הסניגה שוהה אלא על משפחה מיוחסת הן הן גרלה למשוח הכי מייתי הא דרבי אלעזר על הא מילתא דר' אמת גר מגיעת: כאן

יותר מאחר עובדי כוכבים כדי שיתוספו עליהם גרים ולא נהירא להא [ז] דאמר ביבמות (דף מז.) עובד כוכבים הבא להתגייר לומרים לו מה ראית שבאת להתגייר אלא שישראל דרויס לחופים ואמרי' התם משום דיפרוש הוא לאמר מר קטן גרים ליתרגל בשפחת אלמנת יוחנן כהן גדול שנתגייר ונשא שפחה ונולד לו בן שנקרא שמעון בן שפחה ונקרא רבי שמעון בן שפחה ואמרי' עליה בירושלמי (יבמות פ"ח ה"ג) שהיה אומר יפה שפחה בשעת הדחק יפה שפחה בשעת הדחק ואמרי' נמי בירושלמי (שם) שהיה אומר אילו הייתי בבית דינו של אבטולמוס לא הייתי מקבל גרים לעולם שהיה אבטולמוס מקרבן בשביל אמו ואמו בשביל אביו ואביו בשביל שלמה ושלמה בשביל שהיה אוהב את ישראל ומקרבן בשביל אביהן שבשמים ואני אומר אילו הייתי בבית דינו של שמעיה ואבטליון לא הייתי מקבל גרים לעולם שהיו מקרבין בשביל אמותיהן שהן נכריות ואין אמותיהן מגיירות את בניהן ואין אבותיהן מגיירין את בניהן ואין אמותיהן מגיירות את בניהן שאין אדם מקפיד על כבוד אשתו כמו על כבוד עצמו ואין אבותיהן מגיירין את בניהן שאין אדם מקפיד על כבוד בנו כמו על כבוד עצמו ואין אמותיהן מגיירות את בניהן שאין אשה מקפדת על כבוד בעל כמו על כבוד עצמה ואין אבותיהן מגיירין את בניהן שאין אדם מקפיד על כבוד בת